

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg vil allerførst sige til det ærede medlem, at vi ikke, som han jo selv gjorde opmærksom på, har nogen bestemmelse om tvangsaflevering af korn. Omsætningen er fri, men landboere, som avler brødkorn, har været berettiget til ved salg til en af landbrugsministeriet autoriseret handlende eller mølle at opnå de i kornloven fastsatte priser på betingelse af, at det drejer sig om gode, sunde, velrensede, ublandede og normalt tørre varer.

Det er gennem årene udtrykkeligt blevet fastslået, at en vare ikke anses for at være normalt tør, såfremt den indeholder mere end 17 pct. vand. Det er heller ikke muligt at opbevare brødkorn, i hvert fald ikke tilstrækkelig længe, hvis vandprocenten er højere end 17.

Forudsætningen for landboeres adgang til at sælge brødkorn i henhold til kornloven til en fast pris har været, at det afleverede brødkorn skal anvendes til befolkningens brødforsyning, og det er derfor rimeligt, at det brødkorn, der ønskes afleveret under kornordningen, er af en sådan kvalitet også med hensyn til vandindholdet, at det umiddelbart kan anvendes af møllerne og også tåle en vis tids opbevaring, indtil anvendelse kan finde sted. Det vil derfor ikke være rimeligt at ændre vandprocenten, således at det tillades at aflevere korn med mere end 17 pct. vandindhold.

Det er ikke mange måneder siden, vi vedtog den gældende kornordning, og alle var enige om — jeg ved dog ikke, om det ærede medlem var det — at de betingelser, kornloven indeholdt, skulle være, som de var. Det er ganske rigtigt, at vi har haft en besværlig høst, og at det har knebet med at få kornet tørt i hus. Det er noget, der kan ske; det skete også sidste år. Også for min del beundrer jeg det arbejde, landmændene og deres familier og medhjælpere har udført for at bjerge dette korn, men jeg vil gerne understrege, at når vi for ikke længe siden har vedtaget en kornlov, er det rimeligt at overholde denne lovs regler.

Mose Hansen: Jeg takker landbrugsministeren for svaret. Det er ganske vist rigtigt, at vi for ganske nylig, for nogle måneder siden, vedtog kornloven. Jeg har også stemt for kornloven, men der var ingen, der på det tidspunkt kunne forudse, at

forholdene under høsten ville blive så unormale, at man ikke kunne overholde de 17 pct., og det er ud fra den betragtning, jeg mener, der kunne være grund til, at man i år tog bestemmelsen op til revision og i stedet indsatte de 20 pct. Dette så meget mere, som det siges i loven, således som landbrugsministeren også nævnte det, at det skal være sunde, velrensede varer. I kornloven er der hjemlet nedsat et kornnævn, der kan dispensere med hensyn til spirende kerner, og hvis der også havde været en bestemmelse om at dispensere fra de 17 pct. vandindhold, er der for mig ingen tvivl om, at så havde denne dispensationsbestemmelse været bragt i anvendelse

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at tilstedeværelsen af spirende kerner, bare de er tørre, ikke hindrer, at brødkornet kan opbevares, det gør derimod en forhøjet vandprocent. Alene af den grund synes jeg ikke, de 20 pct. kan godtages. I øvrigt kan jeg oplyse det ærede medlem om, at det, han her foreslår, vil være en ret dyr foranstaltning og direkte i modstrid med bl. a. det dagsordensforslag, som det ærede medlem på sit partis vegne stillede, da vi sidst havde debat om disse spørgsmål her i tinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **H. Larsen (Bjerre)** til ministeren for offentlige arbejder:

„Kan ministeren bekræfte eller afkræfte rigtigheden i de fremkomne meddelelser om, at en bro over Øresund vil blive placeret mellem Helsingør og Helsingborg?“

H. Larsen (Bjerre): Det kan næppe forundre nogen, ej heller nogen i det høje ting, at de fremkomne meddelelser om, at en Øresundsbro vil blive foreslået lagt mellem Helsingør og Helsingborg, har givet anledning til et betydeligt røre på Bornholm. Den bornholmske befolkning i almindelighed og det bornholmske erhvervsliv i særdeleshed havde regnet det som helt givet, at en bro over Øresund ville komme til at ligge mellem vort lands hovedstad, København, og Skånes ditto, Malmø, ikke